

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Ameryka. — Portugalia. — Hiszpania. Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Księstwa Naddunajskie. Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 30. lipca. Dnia 31. lipca 1856 wyjdzie w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i będzie rozestany XXXII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 130. Dekret ministerstwa finansów z 14. lipca 1856, którym się w lombardzko-weneckiem królestwie i w Tyrolu z Voralbergiem zaprowadza upodatkowanie płynów spirytusowych, według zasad istniejących w innych krajach koronnych.

Nr. 131. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 15. lipca 1856, prawomocne w tych krajach koronnych, w których jest obowiązującym prowizoryczny regulamin adwokatów z 16. sierpnia 1849, nr. 364 Dzien. ust. państwa, względem ekskwowania kosztów, połączonych z czynnością izby adwokatów i ich wydziałów.

Nr. 132. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 20. lipca 1856, prawomocne we wszystkich krajach koronnych z wyjątkiem wojskowego Pogranicza, względem pozwolenia złożenia potrzebnej praktyki do egzaminu sędziowskiego urzędu eo do wykroczeń przydzielonych władzom policyjnym w powiatowych sądach (sądach stolniczych, preturach).

Nr. 133. Rozporządzenie ministrów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z 22. lipca 1856, o kompetencyi urbaryalno-sądowej pod względem położonych w powiecie Jazygii i Kumanii gmin: Tarna, Eörs, Pusztá-Monostor, Kerekudrar, Abattyau i Janoschida.

Nr. 134. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 25. lipca 1856, prawomocne w krajach koronnych Węgier, Kroacyi, Sławonii, Serbskiego województwa z Temeskim Banatem i Siedmiogrodem, tyczące się postępowania przy odbieraniu przysięgi od wyznawców wiary izraelskiej.

Nr. 135. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z 27go lipca 1856, prawomocne we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem wojskowego Pogranicza, względem przezorności, jaką należy zachowywać przy pakowaniu i rozsyłaniu fabrykatów zapalających się za potarciem.

Nr. 136. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z 27. lipca 1856, prawomocne w całym obwodzie państwa, z wyjątkiem wojskowego Pogranicza, tyczące się wykonania wyroków, zapadłych w sądach Wielkiego księstwa Badeńskiego w sprawach cywilnych.

Z tym zeszytem wyjdzie także i będzie rozestany spis osnowy wydanych w miesiącu lipcu 1856 zeszytów dziennika ustaw państwa.

Na utrzymanie nauczyciela przy trywialnej szkole, mającej się założyć w Trościańcu małym zabezpieczyły:

a) gmina Trościańce mały, roczną kwotę 80 złr. m. k. w gotówce, następnie 12 korey twardego zboża i

b) Mająca należeć do tej szkoły gmina Łuka roczną kwotę 50 złr. m. k. w gotówce, tudzież 8 korey twardego zboża.

Następnie obowiązaly się rzeczony dwie gminy starać się o utrzymanie szkoły i nauczyciela, sprawić porządki szkolne, dostarczać według potrzeby drew na opał, a nakoniec mieć staranie także o czyste utrzymywanie szkoły.

Okazaną tym sposobem dążność ku rozkrzewieniu nauki między ludem podaje się z wyrazem uznania do wiadomości publicznej. Lwów, 22. lipca 1856.

Sprawy krajowe.

Lwów, 5. sierpnia. Jego Excelencya c. k. Namiestnik JW. Agenor hrabia Gołuchowski przybył wczoraj wieczór z powrotem z wód do naszej stolicy.

Bukowińskie c. k. Prezydium krajowe ogłasza następujące dary dobroczynne mieszkańców Bukowiny złożone w pamięć szczytliwego rozwiązania Jej Mości Cesarzowej Elżbiety.

Na fundusz bukowińskich towarzystw Cesarza Franciszka Józefa i Cesarzowej Elżbiety, z których pierwsze zajmuje się wspieraniem ubogich uczniów gimnazyalnych a drugie wychowaniem ubogich dzieci krajowych, przeznaczyły poniżej wymienione gminy roczne wkładki, obowiązując się wypłacać je zawsze dnia 1. października po połowie na korzyść każdego z tych towarzystw. Mianowicie gminy: Arbori 60 złr.; Bałaczana 34 złr.; Botuszany 20 złr.; Glitt i Lichtenberg 12 złr.; Jasłowetz 24 złr.; Keszwana 22 złr.; Kaczyka i Neu-Solonetz 16 złr.; Komanestie 16 złr.; Ludihomora 18 złr.; Dolne Pertestie 26 złr.; Gorne Pertestie 18 złr.; Pojeni 16 złr.; Solka 20 złr. Razem przeto 300 złr.

Następnie c. k. przełożony powiatowy p. Józef Czekanowski w Solce, tamtejszy c. k. adjunkt powiatowy p. Krzysztof Simonowicz i pani Kalinka Flondorowa w Komanestie po 10 złr. na rzecz towarzystwa Cesarza Franciszka Józefa i po 5 złr. m. k. na towarzystwo Cesarzowej Elżbiety.

W gotówce złożyli: właściciel dóbr Wny Dr. Krzysztof Petrowicz na fundusz towarzystwa Elżbiety 50 złr., Wna Anna Romaszkanowa z domu barońwna Kapri na ten sam fundusz 100 złr. a na wsparcie ubogich 50 złr., c. k. poborca celnicy p. Józef Iarichowski w Nowosielicy na wsparcie ubogich ze składki 29 złr. 16 kr.

Te dary dobroczynne podaje się z wyrazem podziękowania do wiadomości publicznej.

Czerniowce, 28. lipca 1856.

(Podróż ministra spraw wewnętrznych barona Bach. — Rozporządzenie względem uczęszczania do szkółek wiejskich.)

Wiedeń, 1. sierpnia. Jego Excelencya, minister spraw wewnętrznych, baron Bach, przybył dnia 28. z m. koleją do Graden. a u dworca przyjmował go J. Excel. namiestnik, hrabia Strasoldo, poczem odjechał do Lankowitz dla zwiedzenia tamtejszego domu karnego i poprawczego więźniów płci żeńskiej. Nazajutrz zwiedził Jego Excelencya górę zamkową, przyjmował kilku honoracyorów i burmistrza wraz z radą gminy, lustrował bióra c. k. namiestnictwa, urzędu obwodowego i powiatowego, rozmaite zakłady dobroczynne itd. Po obiedzie u namiestnika udał się Jego Excelencya p. minister koleją żelazną w dalszą podróż do Lublany.

— *Gazeta wiedeńska* pisze: Rozporządzeniem Namiestnictwa galicyjskiego z 8. marca r. b. wydano potrzebne przepisy względem należytego uczęszczania do szkółek. Ważnem jest to rozporządzenie w duchu cywilizacyi, a to tem bardziej, że podźwignienie oświaty między ludnością wiejską okazuje się być w tym kraju koronnym rzeczą wielce potrzebną i pożądaną. Do tych szkół uczęszczać mają przez całych sześć lat wszyscy ci uczniowie, którzy nie przechodzą następnie do gimnazjów, szkół realnych i wyższych zakładów naukowych; rozpoczynać zaś powinni nauki między 5 a 7 rokiem życia swego.

By utrzymać porządek pilnego uczęszczania do szkoły i przeszkodzić opieszałości, zalecono tam używać środków następujących: wykład szkolny ma być ujmujący, pożyteczny w przyszłym zawodzie życia i regularny, a obok tego i nauka religii ciągle dawana; z dziećmi należy obchodzić się łagodnie, co jednak nie wyklucza karności w potrzebie; karność szkolna oparta być ma na religijności i obyczajności, na czystości i porządku, zmierzająca do przyzwyczajenia się młodzieży szkolnej; godzin naukowych zrana i po południu należy ściśle przestrzegać, godziny te ustanowione być mają trwale w każdej szkole, osobliwie zaś w wiejskiej zimą i latem na podstawie istniejących przepisów szkolnych, mając na względzie stosunki miejscowe i szkolne, tudzież zatrudnienia wiejskie. Urządzenie to wyjdzie od przełożonych szkół w porozumieniu się z dystrykto- wym dozercą szkół i z c. k. urzędem powiatowym. Nadzor szkolny ma być sprawowany jaknajstaranniej przez osoby, do których to należy, a wszystkie niedogodności i nadużycia dające powód do zaniedbania frekwencyi szkolnej mają być usunięte; rodzice i zastępcy ich powinni być weześnie ostrzegani przez duchownych i nadzorców szkół, by posyłali dzieci do szkoły pod zagrożeniem kar ustanowionych; jeśli napominanie nie sprawi skutku, należy ich wezwać przed urząd powiatowy; napominani bezskutecznie rodzice skazani być mają na karę pieniężną, a ubodzy być mają na czas pozbawieni uwolnienia od opłat szkolnych lub wsparcia z funduszy dobroczynnych; w razie uporu i ciągłego nieposłuszeństwa, zaudarmerya egzekucyą zniewalać będzie rodziców do posyłania dzieci do szkół; którzy się opierają, skazywani będą na areszt jednodniowy. Napominania, eyta-

cy i kary winny być spiesznie wykonywane. Jeżeli po upływie trzechmiesięcznym nie zdarzy się powód do cytacji lub ukarania, duchowny miejscowy prześle urzędowi powiatowemu uwiadomienie zawierające prośbę o tem wzmiankę.

Ameryka.

(Wybór prezydenta.)

Nowy York, 17. lipca. Zbliża się już wybór prezydenta w Stanach zjednoczonych, i godziłoby przypatrzeć się teraz bliżej składowi kolegium wyborczemu. Kandydatów do prezydentury nie wybiera ludność bezpośrednio, lecz każde państwo z osobna mianuje tylu wyborców, ilu ma członków w obu Izbach kongresu, a ci dopiero stanowią kolegium, które wybiera prezydenta i wiceprezydenta. Na pozór stanowią ci wyborcy zbor obradujący, by wybór swój skierować na znakomitszych mężów stanu w unii amerykańskiej, a rzeczywiście wybierają rozmaite stronnictwa swych kandydatów i takich wyborców, o których wiedzą, że popierać będą tych kandydatów. Wybór więc kandydatów wychodzi przecież bezpośrednio od ludu. Wyborcy każdego państwa zbierają się w głównym swem mieście dnia oznaczonego, przystępują do wyboru, a rezultat wręczają prezydentowi Izby reprezentantów w Washingtonie, gdzie w obecności obu Izb rozwija kartki wyborcze. Kolegium wyborcze składa się teraz z 296 głosujących, których podział jest następujący: 16 wolnych państw (176) i 15 państw niewolniczych (120) głosów. By wybór był ważny, potrzeba z tych 296 głosów 146. Gdyby wszystkie wolne państwa głosowały za Fremont'em, a wszystkie państwa niewolnicze za Buchanan'em, natenczas wybór pierwszego byłby zabezpieczony większością 56 głosów. Lecz we wielu państwach wolnych, a mianowicie w Kalifornii, Pensylwanii, New-Jersey, Indianie, Delaware, Marylandzie i Kentucky wybór Fremont'a bardzo wątpliwy. Wiele głosów w tych państwach wątpliwych otrzyma może Fillmore, zaczem łatwo o to, że żaden z kandydatów nie posiędzie potrzebnej większości głosów. W takim razie poruczony będzie wybór Izbie reprezentantów, w której każde państwo głosować będzie za swoim kandydatem.

Portugalia.

(Spokojność w kraju. — Zaufanie do rządu. — Ulgi w niewolnictwie. — Ceremoniał kościelny.)

Lizbona, 18. lipca. Zupełna spokojność w kraju. Izby, których stanowe zamknięcie nastąpi 19go, przyjęły jednogłośnie i bez dyskusji przedłożone od rządu dwa wnioski do ustawy. — Pierwszy, który upoważnia ministeryum pobierać podatki i obracać przychody na potrzeby państwa, jest pewnym rodzajem wotum zaufania, wywołanem niemożnością przedłożenia budżetu na teraźniejszej sesji. Drugi upoważnia rząd do zaciągnięcia w kraju lub za granicą pożyczki 1500 kontos rejsów (9 milionów franków) za pomocą emisji bonów czyli inskrypcji, których zapłata będzie zapewniona przychodami z myta w Lizbonie i Porto; mające się płacić procenta nie mogą przewyższać 112 kontos rejsów (672.000 fran.), coby wynosiło 7½ pct. — Dla złych zbiorów tegorocznych pozwolono do 30. czerwca 1857 wprowadzać bez opłaty cła zboże z zagranicy. W koloniach Angola, Ambrez, Molembo i Kabinda zniesiono niewolnictwo. Kortezy potwierdziły zawarty dnia 18. kwietnia z angielską kompanią traktat względem zaprowadzenia miesięcznej komunikacji statkiem parowym między Lizboną i Lwanda z stacyami w Villa-da-Praja (przylądek zielony), Bissao i St. Thomé. — Zniesiono cielesną chłostę niewolników, która była zaprowadzona w kolonii Mozambique. Upoważniono wiele miast do zaciągania pożyczki i nakładania na siebie nadzwyczajnych podatków, i uregulowano służbę kolei żelaznych i linii telegraficznych. W kaplicy pałacu Necessidades odbyło się w niedzielę doręczenie apostolskiemu nuncyuszowi msgr. di Pietro kardynalskiego paliusza; po mszy świętej i odczytaniu breve Jego Świątobliwości występowali z przemową msgr. di Pietro i ablegat hrabia Ledochowski, na które Król odpowiedział; potem zbliżył się nuncyusz do tronu i odebrał z rąk króla insygnia nowej swojej godności. Na tej ceremonii znajdowali się ciało dyplomatyczne, oficerowie korony, niejaka liczba parów i deputowanych. Angielskie parowe fregaty „Leopard“ i „Odin“, mające na pokładzie wojska z Krymu, zawinęły tu 14go, i odplynęły dnia 16go do Spithead.

Hiszpania.

(Nagrody wojskowym. — Powstanie uśmierza się. — Szczegółowe doniesienia o powstaniu na prowincyi.)

Ajunkturze Havas piszą z **Madrytu** z 24go lipca: „Królowa wyznaczyła na każdego z ranionych żołnierzy po 1000 realów; wczoraj wypłacił jej skarbnik na to 198.000 realów. Pomiedzy tymi ranionymi jest dwóch gwardzistów narodowych z kompanii, które pozostały wierne Królowej. Nagrody przeznaczone dla załogi Madrytu są tego rodzaju, że na każde 100 żołnierzy i kapralów otrzyma 10ciu krzyż Izabelli i miesięczną pensję 30 realów, a 20stu tylko sam krzyż Izabelli; rozdanie tych nagród odbędzie się losowaniem. Połowa podoficerów otrzyma nagrody pierwszej kategorii. Gwardya narodowa w Sewili została rozbrojona.“

Wiadomości z prowincyi, otrzymane w Madrycie 24. lipca, są pomyślne. Podług nich miały prawie wszystkie główne miasta prowincjonalne uznać nowy rząd. Madryt był spokojny. Na dniu 23go lipca przyaresztowano brata byłego ministra Escosury w kawiarni. Sądono, że poległ na barykadzie. Marszałek Narwaez powrócił do Paryża.

W raporcie jeneralnego kapitana Katalonii z 21. lipca powiedziano między innymi o walce w Barcelonie:

„Dziś uderzyłem na barykady; o oznaczonej godzinie rozpoczął się atak równocześnie ze wszech stron; pomimo zaciętego oporu musieli nieprzyjaciele konstytucyjnej Królowy opuścić swe pozycje, cofnąć się aż do granic okręgu miasta Gracyi i opróżnić Barcelone, której dobre imię splamić usiłowali.“

Independance pisze: „Jenerała Blanco, który udał się do Granady jako nowomianowany jenerałny kapitan, pojмали insurgenci z Jaen, na których czele stoją bracia Merinos. — Na gościńcu wiodącym z Bayonny do Madrytu zatrzymano dylizans i zrabowano wszystkich podróżnych.“

Epoca z 23. lipca donosi: Z **Grenady** pisza pod dniem 19go b. m., że wojska królewskie cofnęły się z tamtąd, zawarłszy w oczekiwaniu nowych wiadomości z Madrytu zawieszenie broni z powstańcami. Katalayud oświadczył się za rządem. — Z **Saragony** dowiadujemy się z 20go: „Roboty fortyfikacyjne odbywają się bez ustanku, i insurgenci podburzają ludność zmyślonemi wiadomościami o pronuncyamentach, o bliskim przybyciu Espartera, o powstaniach w Aragonii itp. do zaciętszego oporu. Bez pozwolenia junty nie może nikt opuścić miasta. Żołnierzom przyrzeczono opuszczenie 2 lat służby, a podoficerom spieszny awans. Tym, którzy niechęć wstępować w szeregi walczących, odebrano broń i postanowiono tworzyć korpusy ochotników. — O klęsce powstańców w Barcelonie nie wiedzą tam nic jeszcze. — To samo dzieje się w Huesce.“

W dzienniku *Pays* czytamy: Z Koruny, Malagi i innych miast południowych nadeszły pocieszające wiadomości. W Kartagenie oświadczyły się wojsko i milicya za Królową. Donosiliśmy w swoim czasie, że w Madrycie na posiedzeniu Korteżów z 15go żądało trzech deputowanych proklamowania republiki. Jedyne ślad tego znajduje się w następujących słowach odnośnego protokołu: „Trzech członków składa na stole izby wniosek, którego prezydent po naradzeniu się z biórem nie udziela zgromadzeniu, ponieważ sprzeciwia się konstytucyi.“

Anglia.

(Odroczenie parlamentu; treść mowy od tronu.)

Londyn, 29. lipca. Odroczenie parlamentu nastąpiło dzisiaj za pośrednictwem komisji królewskiej. Lord kanclerz odczytał królewską mowę, której główna treść była następująca: „Królowa dziękuje najprzód członkom obudwu izb za gorliwość, z jaką wypełniali swoje obowiązki parlamentarne. Gdy Jej Mość Królowa widziała ich po raz ostatni zebranych około siebie, był kraj z swymi sprzymierzeńcami zawikłany w ciężkiej wojnie, do której przywiązane były najważniejsze interesa Europy; wtedy była Królowa zmuszona żądać po patryotyzmie i poświęceniu się parlamentu środków do dalszego prowadzenia tej wojny. Parlament odpowiedział temu wezwaniu w szlachetny sposób. Szcześciem uczynił przywrócony pokój niepotrzebnem użycie większych sił zbrojnych. Zawarciem szlachetnego pokoju osiągnięto wszystko to, o co kraj prowadził wojnę, i oszczędzono mu nieszczęście dłuższej wojny. Jej król. Mość spodziewa się, że dobrodziejstwo pokoju będzie wielkie i trwałe, i że wierne dopełnienie przyjętych zobowiązań ulagodzi niezbędne, dotkliwe skutki wojny. Układy ze Stanami zjednoczonymi toczą się bez przerwy, i Królowa ma nadzieję, że nieporozumienia w pożądanym sposobie załatwione zostaną. Jej król. Mość wyraża podziękowanie swoje ludności Indyi za patryotyczne uczucia, jakie okazała w ciągu wojny. Potem przechodzi Królowa do wyliczenia ustaw w wewnętrznych sprawach kraju, które w ciągu tej sesji przyjęte zostały. A nakoniec życzy sobie szczęścia pomyślnego stanu finansów krajowych do postępu wszystkich gałęzi przemysłu, jako też do przywrócenia pokoju i spokojności we wszystkich częściach państwa.“

Francya.

(Drut elektryczny z Cagliari. — Renty książąt orleańskich. — Protestacya księcia Monaco. — Kredyt na uroczystość. — Wodociągi.)

Paryż, 29. lipca. Paroływ ces. marynarki „Tartar“ przybył, jak donosi *Monitor*, w nocy na 20go lipca do Cagliari, gdzie jak wiadomo ma pomagać przy zakładaniu druta telegraficznego. Okręt angielski, który wiezie drut, miał przybyć wkrótce. — *Monitor* ogłasza ustawę względem wpisania 3ch rent po 200.000 na rzecz sukcesorów Królowy belgijskiej, księżny Sachsen-Koburg-Gotha i sukcesorów księżny wirtemberskiej. — Thiers oddał właśnie drukarzowi ostatni arkusz 14go tomu swej historii konsulatu i cesarstwa. — Od kilku dni rozdawano tu wszystkim członkom korpusu dyplomatycznego i wszystkim dziennikom memoriał pod tytułem: Protestacya jedynego i prawdziwego księcia Monaco (margrabi de Grimaldi d'Antibes) przeciw fałszywemu księciu Monaco (Karolowi Goyon de Matignon). Pretendent stara się udowodnić w tem piśmie prawa swoje i swojej familii do tego księstwa, i uprasza Króla Sardynii, protektora księstwa Monaco, jako też pięć wielkich mocarstw europejskich, ażeby uznali te prawa i jemu, ponieważ ze zgonem księcia Florestana opróżniony został tron tego księstwa, przyznali prawowitą jego własność.

Cesarzowa znajdowała się przedwczoraj na wyścigach w La Marche. Powrotu księcia Napolcena spodziewają się z końcem października.

Buletyn ustaw ogłasza dekret, który ministrowi państwa na koszt uroczystości chrztu Cesarzewicza otwiera kredyt dodatkowy w sumie 120.000 franków; pierwszej wyznaczono już, jak wiadomo, 400.000 franków na tę uroczystość. Inny dekret otwiera ministrowi państwa nadzwyczajny kredyt w sumie 110.000 franków na koszt blizkiego festynu z 15go sierpnia. — *Constitutionnel* rozpisuje się w artykule wstępnym o przedsięwziętych od kilku lat budowach po większych miastach Francji w zamiarze dostarczenia im świeżej wody do picia, i o dobroczynnym ztąd wpływie na zdrowie mieszkańców. Marsylia wybudowała doskonały kanał, który sprowadza wodę z rzeki Duranee i kosztował 30,000.000 franków. W Lugdunie ukończone zostaną wkrótce olbrzymie zakłady, które wyższemu i niższemu miastu dostarczać będą dziennie 200.000 kubicznych metrów wody. Bordeaux buduje wodociąg 11 kilometrów długości, który miastu dostarczy dostateczną ilość wody źródłowej. Nantes, Nimes i Havre zajmują się urządzeniem podobnych zakładów, a Paryż, któremu zbywa zawsze na zdrowej wodzie do picia, podał teraz do oceny olbrzymi plan, który za pomocą skierowania rzeki Somme-Soude ma dostarczać z odległości 50 mil z Champagne dziennie 200.000 kubicznych metrów wody. Nieco obszernie opisuje potem *Constitutionnel* ukończony niedawno wodociąg, jakim inżynier Darcy zaopatrzył miasto Dijon obficie w najczystsza i najlepszą wodę. Kanał ten jest 3 1/2 kilometrów długi, cały murowany, i dostarcza dziennie 1 1/2 miliona litrów, a wszystkie zakłady, rezerwoary i podział ich w miesiącu kosztowały tylko 1 1/2 miliona franków.

Włochy.

(Poskromienie przemysłnictwa.)

Gazz. di Bologna ogłasza obszerne rozporządzenie ministerium papieskiego przeciw przemycaniu zboża. Rząd nakazuje w nim między innymi, ażeby każdy furman opatrzone był boletą, w którym ma być wyrażone dokładnie miejsce, z którego przyjeżdża i kierunek wiezionego zboża.

Niemce.

(Książę Oskar. — Broń oficerów na wzór austriackiej.)

Karlsruhe, 27. lipca. Książę szwedzki Oskar przybył tu z licznym dworem i wysiadł w hotelu pod „Następcą tronu.“ Pobyt jego wróży jakieś dalsze widoki. — Podług najwyższego rozkazu otrzymają wszyscy oficerowie piechoty badeńskiej ordonansową szablę piechoty austriackiej, którą nosić będą na srebrnym pendencie z barwą krajową pod uniformem.

Księstwa Naddunajskie.

(Pełnomocnik francuski. — Postanowienie i ogłoszenie nowego rządu.)

Bukareszt, 21. lipca. Dnia 16. wieczór przybył tu minister francuski baron Talleyrand-Perigord mianowany do konferencji w Bukareszcie. Za kilka dni uda się ztąd do Konstantynopola, gdzie przed rozpoczęciem konferencji zjechać się mają wszyscy członkowie na obrady przygotowawcze.

Jassy, 20. lipca. Sekretaryat stanu księstwa multauńskiego ogłasza notą przesłaną z Konstantynopola depeszę telegraficzną z mianowaniem wielkiego wornika Teodora Balseh'a kajmakanem, tudzież inną depeszę telegraficzną i protokół nadzwyczajnej rady administracyjnej względem poruczenia mu władzy rządowej.

Depesze telegraficzne.

I.

Posłano z Konstantynopola 14. lipca. Otrzymano w Jassach 19 lipca.

Konstantynopol, 14go lipca. Wielki wezyr do księcia J. Ghyki, hospodara multauńskiego w Jassach.

Jego Mość Sułtan raczył uwolnić pana od gospodarstwa i mianować p. wornika Teodora Balseh'a kajmakanem (zastępcą) hospodara w Multanach; otrzymasz pan wkrótce moją depeszę urzędową, a po otrzymaniu depeszy niniejszej zdasz pan niezwłocznie ster rządowi.

II.

Podano w Konstantynopolu 14. lipca. Otrzymano w Jassach 19go lipca.

Konstantynopol, 14go lipca. Wielki wezyr do wornika Teodora Balseh'a w Jassach.

J. M. Sułtan postanowił mianować pana kajmakanem gospodarstwa w Multanach a księcia Jerzego Ghikę uwolnić od piastowania urzędu hospodara, zaczem rozporządziłem w drodze telegraficznej, by panu oddano niezwłocznie ster rządowi. Otrzymasz pan wkrótce moją depeszę urzędową i firman instalacji.

Dalej ogłoszono następujący protokół:

Sporządzono na posiedzeniu nadzwyczajnem rady administracyjnej 19. lipca 1856 w obecności następujących członków:

Ministra spraw wewnętrznych logotheta Stefana Katardji, ministra finansów wornika Piotra Maurogeny, sekretarza stanu księcia Jana Ghiki, ministra robot publicznych wornika Konstantyna Negri, dyrektora departamentu sprawiedliwości wornika O. Pano.

Nadzwyczajna rada administracyjna upoważniona od hospodara Jerzego Ghikę po złożeniu rządu w ręce rady odpieczetowania każdej depeszy lub dokumentu urzędowego, jakiby nadesłano tu pod jego adresem, otworzyła depeszę telegraficzną do niego adresowaną.

Przy odczytaniu tej depeszy na posiedzeniu przekonał się,

ze tą depeszą wydaną ze strony wielkiego wezyra wysokiej Porty Ottomańskiej, uwolniono księcia Jerzego Ghikę od zarządu księstwem multauńskim, a pana wornika Teodora Balseh'a mianowano kajmakanem multauńskim, i w którym to względzie otrzyma on wkrótce depeszę telegraficzną; tudzież że zaraz po otrzymaniu pisma niniejszego ma rada złożyć w jego ręce ster rządu. A że rada otrzymała równocześnie także i pismo Jego Excelencyi kajmakana z dnia dzisiejszego wraz z odpisem depeszy w. wezyra tej treści, by mu rada oddała władzę administracyjną, przeto postanowiono:

a) By wszyscy członkowie rady udali się niezwłocznie do Jego Excelencyi kajmakana i oddali mu ster rządu.

b) Odpisy obu depesz i protokołu niniejszego podane będą w dzienniku urzędowym do wiadomości publicznej.

c) Rozmaitym departamentom zakomunikowane będą odpisy protokołu niniejszego.

Turcyja.

(Wiadomości bieżące z Konstantynopola. — Marszałek Pelissier wyjechał.)

Do Marsylii przybył okręt „Alexandre“ z wiadomościami z **Konstantynopola** z 21. lipca. *Journal de Constantinople* zawiera artykuł przeciw obsadzeniu wysp węzowych ze strony Rosyan i przeciw odwołanej ewakuacji Karsu, dokąd Rosyanie, podług jego podania, mieli posłać 12.000 ludzi posiłków. Dziennik ten dodaje, że spodziewają się pomyślnego załatwienia tej sprawy. — W drodze telegraficznej otrzymano wiadomość o blizkiem przybyciu rosyjskiego ambasadora, pana Buteniewa. — Nowy szeryf Mekki pokonał swego poprzednika, który wzbraniał się złożyć swój urząd, w krwawej bitwie i zdobył potem szturmem miasto Taif, do którego schronił się przeciwnik. Powstanie w Arabii można uważać już za ukończone, a dawny szeryf pójdzie na wygnanie. — Jenerał Codrington, doznawszy zaszczytnego przyjęcia ze strony Sułtana, opuścił Konstantynopol 21. lipca i chciał z towarzyszącą mu flotą odwiedzić Ateny. — Podczas pożaru w Salonice miało zginąć do 200 ludzi, a 600 poniosło uszkodzenia. Szkodę obliczają na 150 milionów piastrow. — Marszałek Pelissier przybył na pokładzie paropływu „Rolland“ do Malty, gdzie władze angielskie urządziły festyn na cześć jego. Ztamtąd zamysłał odjechać dalej 26. lub 27. lipca. Podług wiadomości z Egiptu przybył tam były Król Audhy, i ma zamiar zabawić całe miesiące w tym kraju.

— Z **Konstantynopola** piszą dziennikowi *Constitutionnel* z 17go lipca, że marszałek Pelissier odpłynął tego dnia z częścią eskadry admirała Trehouart. Zaraz po przebyciu Dardanellów, miał „Rolland“ odłączyć się od eskadry, gdyż Trehouart powraca wprost do Francji, a Pelissier ma odwiedzić jeszcze Smyrnę i Ateny i po krótkim pobycie w Grecji przybyć 25. lipca do Talonu.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 2. sierpnia. *Monitor* donosi z Madrytu pod dniem 1. b. m.: Saragossa się poddała. Jenerał Dulce wkroczył dziś o pół do drugiej w nocy. Cała Hiszpania spokojna. — Marszałek Pelissier przybył wczoraj do Marsylii.

Petersburg, 1. sierpnia. Tajny radca Buteniew mianowany nadzwyczajnym ambasadorem do Sułtana i szefem legacji rosyjskiej w Konstantynopolu. Łabanow-Rostowski mianowany pierwszym radcą legacji, radca państwa Argyropulo pierwszym dragomanem.

Londyn, 30go lipca. Dziennik *Globe* zbija pogłoskę o zamierzonej podróży Królowy do Lizbony, Berlina i Dublina. J. M. Królowa przypędzi jesienią w górach Szkocji.

San Sebastian, 30. lipca. Jenerał Dulce stoi w Mucha dwie mile od Saragossy. Większość mieszkańców chce się poddać.

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe lwowskie.)

Lwów, 4. sierpnia. Na naszym dzisiejszym targu sprzedawano półkorzec pszenicy (79 funtów węd.) po 4r.56kr.: żyta (74 1/2 funt.) 3r.23kr.; jęczmienia (67 funt.) 3r.: owsa (47 funt.) 2r.15kr.: kartofli 1r.29kr.; — węd. cetnar siana po 1r. mon. konw.

Kurs lwowski.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski mon. konw.	4	42	4	45
Dukat cesarski	4	46	4	49
Półimperyal zł. rosyjski	8	15	8	18
Rubel srebrny rosyjski	1	35	1	36
Talar pruski	1	29	1	31
Polski kurant i pięćzłotówka	1	9	1	10
Galicyj. listy zastawne za 100 złr. } bez	81	36	82	3
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne } kuponów	76	30	76	54
5% Pożyczka narodowa	84	36	85	15

Kurs listów zastawnych w gał. stan. Instytucie kredytowym.

	Dnia 4. sierpnia.	
	złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	81	30
„ przedał „ „ 100 po	82	—
„ dawał „ „ za 100	—	—
„ żądał „ „ za 100	—	—
Wartość kuponu od 100 złr.	—	22

